

В. „Република“
излиза всяка Свбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:
за 3 мѣсеца 1:50 лева
„ 6 „ 2:50 „
„ 1 година 5 „
За Странство:
за 6 мѣсеца 4 лева
„ 1 година 7:50 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ на жьотели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.
Рѣкописинесе връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармонидъ на IV стр. 15 ст. за прѣвъ пжтъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующи.

За обявленията на I стр. — съ особено споразумѣние:

Сждеб. приставиплащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

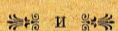

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

— За да не спираме изпращането на „Република“ на непрѣдплатившитѣ абонати, умоляваме ги още еднажъ да си прѣдплатятъ абонамента за второто полугодие.

Администрацията.

Веселина Ст. Явангиева

Стефанъ М. Кювлиевъ

Съобщаватъ на роднини, приятели и познати, че на 3-й Октомври 1899 год. ще се вѣдѣятъ въ Варна.

(Настоящето замѣства поканитѣ).

Варна.

Сливенъ.

Д-ръ Калатиновъ се завърна изново въ гр. Сливенъ и почна да се занимава съ частна практика на професията си.

По причина на наложената карантина въ къщата, гдѣто се помѣщаваше ателието ни, ний бѣхме за извѣстно врѣме прѣустановили работата си, сега, обаче, карантината е вдигната и ний на ново подкачаеме работа, като очакваме за многобройни посѣтители.

Ателието ни се намира въ Ключохоръ срѣщо моста.

Руска фотография.

Сливенъ, 3 октомври 1899 год.

Послѣднитѣ извѣстия отъ Варна и София говорятъ, че тъй дълго разгласяваната оставка на кабинета е вече дѣло свършено. Г. Грековъ поднесълъ оставката на кабинета въ Варна, гдѣто отишли сжщо Радославовъ и Пешевъ отъ една страна, Стоиловъ отъ друга. До тоя моментъ нѣма нови извѣстия, отъ които да разберемъ дали сританиятъ кабинетъ на ново е примиренъ, нѣщо твърдѣ съмнително, или, ако оставката е приета, кой е натоваренъ съ образуването на новъ кабинетъ. Навѣрно г. Радославовъ се надържа на голѣмото си болшинство въ камарата, за набавянето на което употребилъ всички полицейски варварщини. Той трѣбва да си смѣта, че князътъ нѣма да се рѣши така лесно да му даде пжтя и да разтуря камарата. Произвеждането на по-

ви избори не е малка гюрюлтия, а пжкъ князетъ никакъ не правитъ хасъ отъ нея, понеже то е все гюрюлтия на народъ, който заявява криво-лѣво суверенитета си. Пжкъ работата не се свършва само съ камарата. Глупавиятъ Радославовъ излѣзе хитъръ и далновиденъ, като си обезпечи и повечето общински и окръжни съвѣти. Тѣ сж гнѣзда на непримирими партизани, съ които едно друго правителство ще има да разчита. Ще ли се рѣши князътъ и на такава една евентуалностъ, — разтурянето на радославовитѣ общински и окръжни съвѣти, щомъ тѣ захванатъ да правятъ спжнки на правителството? Така навѣрно си смѣта г. Радославовъ и трѣбва съ голѣма надежда да подсмърча около Евксиноградъ. Но г. Грековъ току-така не се е рѣшилъ да даде оставка. Всички хитрини на Радославова не чинятъ пари прѣдъ онова прѣимущество, което Грековъ притежава: че стои по-близо до княза. Напраздно Радославовъ се мѣта на четири страни да се покаже по-дворцовъ отъ дворцовитѣ: князътъ оцѣнява вѣрно лакейтѣ си. Лакейството на Радославова е много простащо, не е за салони. То още твърдѣ мирише на чесънъ и не се е прѣфинело прѣвъ Юнионъ-Клубъ. Князътъ дипъ не ще да иска услугитѣ на една политическа мечка, способна да изпотрѣпе сума свѣтъ, но не и да шета изъ двореца. Дворцитѣ съдържатъ деликатни работи, които мечката отъ голѣма рѣвностъ може да изпочупи. Тия и други съображения даватъ да се прѣдполага, че Радославовъ ще си остане само съ платоническо подсмърчане. Повикването пжкъ и на г. Стоилова ведно съ Грекова въ Варна показва, че сме въ надвечерието на единъ консерваторски кабинетъ съ разтурване на камарата.

Ако дѣйствително князътъ мисли да повѣри управлението на страната на единъ консерваторски кабинетъ, то или ще трѣбва да очакваме суспандирането на конституцията, или нови кървави избори и насилия, понеже никой нѣма да твърди, че консерваторитѣ ще могатъ да иматъ болшинство при свободни избори. И въ двата случая князътъ влиза въ обявена война съ народа. И въ двата случая ний ще се радваме, защото нашата кауза ще спечели, а и България нѣма какво да губи, освѣнъ нѣколко жертви повече. Образоването на единъ консерваторски кабинетъ и неговото управление, било съ конституция или безъ конституция, ще има за резултатъ едно по-правилно ориентиране

на нашитѣ партии и по-правилно поставяне на работата. Хубаво е да се отдѣлятъ отъ всички партии ония елементи съ консервативни понятия, които, било подъ мантията на русофилството, било подъ мантията на русофобството, естествено клонятъ къмъ дворцовъ режимъ. Хубаво е сжщо опозицията да се прѣчисти отъ разни влѣчугари и да се проникне отъ идеята за обща борба противъ двореца. Ний бихме желали даже да настане за България единъ реакционенъ периодъ отъ нѣколко години за да може въ една подлѣжка опозиционна борба да се солидаризиратъ всички радикални елементи изъ между разнитѣ сега партии и фракции и да дойде по необходимия вървежъ на работитѣ образуването и възтържествуването на една крѣпка радикална демократическа организация съ републикански характеръ.

Опозиционната борба на Радославитѣ, ако бждатъ изхвърлени отъ властта, отъ сега нататкъ ще прѣдставлява твърдѣ жалка картина. Съ нечестната роля, която изиграха, съ беззаконията и варварствата, които извършиха въ толкова малко врѣме, тѣ нѣматъ вече никаква нравствена опора за борба. Тѣ се показаха въ всичката си партийна голота, не като партия на принципи, а като глутница отъ службогонци, жадни за властъ и за кокалъ. Малкото ония честни елементи, които искрено се борѣха за „народни права“ трѣбва да напустнатъ това опятнено знаме, ако искатъ да иматъ тежестъ като опозиция. А оня смѣтъ отъ кокалановци и шайкаджии, отъ разбойници и изпждени полицейски нека се лѣпи, кждѣто знае, но да нѣма вече безочливостъта да се явява като партия на принципи и да претендира пакъ да управлява страната.

Каквото и да бжде, обаче, било че Радославовъ остане, било че консерваторски кабинетъ се образува, било че князътъ прибѣгне къмъ друга комбинация за републиканцитѣ не се измѣня сжществено въпроса. Това сж все дворцови комедии, на които рано или късно трѣбва народътъ да тури край. Важното е да се внесе въ българската общественна мисль едно правилно ориентиране. Днешната опозиционна врѣва е цѣла каша. Събитията сж назрѣли за една широка демократическа борба въ името на ясно опрѣдѣлени радикални искания, а не въ името на мъгливи фрази, двусмислени програми, неопрѣдѣлени заявления, лѣжедемократически искания.

